

Zrčalo

Cavtat, lipanj 2019., broj 33, godina 31

Tema broja:
I ja sam Grga Čvarak

ZRCALO

List učenika OŠ Cavtat

Izlazi jednom u školskoj godini.

Cavtat, lipanj 2019., broj 33, godina 31

IZDAVAČ:

Osnovna škola Cavtat

Stjepana Radića 3,

20210 Cavtat

tel.: 020/478-052

web:

<http://www.os-cavtat.skole.hr>

UREDNIŠTVO:

Ivan Miljanić, 8. razred

NOVINARI:

Anja Klečak, 5.razred

Nina Markoni, 5. razred

Ivan Miljanić, 8. razred

VODITELJICA NOVINARSKE GRUPE:

Ivana Miletić, dipl. knjiž.

GRAFIČKA OBRADA:

Ivana Miletić, dipl. knjiž.

LEKTURA:

Stanislava Nikolić Aras

Dragi naši čitatelji,

ovaj broj školskog časopisa koji Vam se nudi u rukama i zove na čitanje, dobar je, veseo i raznolik kao što su i naša djeca, naši učenici. Što smo sve činili, čime se bavili, kako stvarali čitajte na njegovim stranicama s uživanjem.

Vaša ravnateljica

Dragi čitatelji,

Pred Vama je novi broj Zrcala. Ove godine smo Vam pripremili puno novih lica, priča i naravno zabave.

Tema ovogodišnjeg broja je
I JA SAM GRGA ČVARAK.

Tema je to kojoj smo posvetili ovu cijelu školsku godinu—godina posvećena našem pjesniku Ratku Zvrku i njegovu najpoznatijem liku Grga Čvarku. Tu ćete pronaći intervju s njegovom kćerkom Dubravkom Zvrko kao i pregršt radova koje smo nagradili na našim natječajima.

Za vas smo anketirali učenike viših razreda o tome tko ih od učitelja najviše nasmijava, tko im najbolje prenosi znanje, ali i za čiji test se moraju najviše spremati.

Razgovarali smo s Dorom i Orsatom Obradović koji su ove godine osvojili zlato i srebro u judu.

Pripremili smo vam mnogo lijepih izričaja naših učenika, pročitajte ih... Uputite se s Idom i pustolovinama osmaša po Zagrebu i Varaždinu ili Lici i Gorskom kotaru s četvrtušima :)... Na kraju se zabavite uz naše i vaše zabavne stranice.

Ugodno Vam čitanje!

Vaš urednik Ivan :)

4 NOVITATE

6 ŽIVOT ŠKOLE

Slikom na sliku

Prvi bend škole i susret zborova

Iz Makedonije u Cavtat

10 TEMA BROJA

I ja sam Grga Čvarak

O Ratku

„Možete ga zvati Ratko Zvrko ili Grga
Čvarak—svejedno“

Logo dizajn u našoj školi

20 IZ ZBORNICE

Znanjem i vještinama osvoji svijet i ostani
doma

Veliko istraživanje—zbornica pod
povećalom

25 KANTUN ZA RODITELJE

Razvijanje samostalnosti kod djece u
izvršavanju školskih obaveza

Pravila i granice u odgoju

27 EKO EKO

28 ZDRAVLJE I SPORT

Zlato i srebro Dori i Orsatu

30 BILI SMO

Dnevnik jedne osmašice

Škola u prirodi

34 LITERARNI KANTUN

38 LIKOVNI KANTUN

40 ZABAVNE STRANICE

Novitete Ružičasti dan u našoj školi

Dan ružičastih majica, poznatiji kao Pink Shirt Day, održava se zadnje srijede u mjesecu veljači.

Ideja je nastala u Kanadi u znak protesta na incident nasilja koji se dogodio u školi u mjestu Nova Scotia. Na taj je dan jedan učenik došao u školu u ružičastoj majici u znak podrške svojoj majci oboljeloj od raka dojke te zbog toga postao žrtva vršnjačkoga nasilja. U znak potpore tom dječaku dvojica učenika, David Shepherd i Travis Price, također su odjenuli ružičaste majice i njihov prosvjed protiv nasilja postao je globalan.

Učenici naše škole su, kao i učitelji, danas u znak podrške ovoj inicijativi, došli u školu u ružičastim majicama koje simboliziraju borbu protiv nasilja među vršnjacima. Glasno smo, kraćim programom i plesom na pjesmu *Život nije siv* dali do znanja da naša škola ima nultu toleranciju na nasilje, jer uistinu život nije siv! Učenici nižih razreda ostavili su trag svojih ručica na zidu škole uz poruku STOP NASILJU!

Down sindrom

Danas, 21. ožujka obilježili smo Svjetski dan Down sindroma noseći šarene čarape koje su postale simbol podrške osobama s Down sindromom te simbol prihvaćanja različitosti u zajednici koja postaje ljepša i bogatija tek kada postanemo svjesni vrijednosti i ljepote koja se krije u jedinstvenosti svake osobe.

Odlukom Ujedinjenih naroda od 2012. godine, 21. ožujka obilježava se Svjetski dan osoba s Down sindromom i svake se godine sve više ljudi i organizacija diljem svijeta uključuje u obilježavanje ovog

dana.

I naši učenici su danas odijenuli različite čarape koje su se baš dobro složile, bilo je zabavno! Zato, potrudimo se poslušati, bolje upoznati i prihvatići jedni druge kako bi nam život bio zabavniji i ljepši.

Školi darovana zbirka školjki

Početkom prosinca 2018. godine u PŠ Čilipi smo upriličili neobičnu i lijepu primopredaju malakološke zbirke Đura i Tanje Capor iz Komaja-Viganja, kao njihov vrijedan dar školi, na čuvanje i razvijanje ljubavi prema biološkoj raznolikosti. Đuro i Tanja u kolekciji školjaka broje 1500 vrsta i više od 6000 primjeraka. Jedina je takva zbirka te vrste u Konavlima i šire. Oni ne samo da školjke skupljaju i čuvaju nego i poznaju brojne zanimljive osobitosti svake pojedine vrste. Školsku zbirku čini 151 izložak morskih i kopnenih puževa i školjaka koje predstavljaju 271 primjerak. Izložbeni primjerici svrstani su prema razredima i porodicama i označeni su različitim bojama. Na veselje učenika i zaposlenika škole od srca zahvaljujemo Caporima na ljubavi prema školjkama i iznimnoj volji i radu u postavljanju i organiziranju ove vrijedne zbirke koja krasiti predvorje čilipske škole te čeka znatiželjne da je vide.

Ministrica Divjak u školi

Zadnji dan u siječnju imali smo posjet školi na kojem smo iznimno zahvalni. Naime, posjetila nas je ministrica znanosti i obrazovanja Blaženka Divjak.

Prilikom obilaska školskih prostora ministrica se susrela s učenicima i učiteljicama nižih razreda. Cilj posjete bio je steći uvid u materijalne uvjete u kojima škola djeluje kako bi se realiziralo uvrštenje naše škole u rashode ministarstva u skladu sa člankom 142. stavkom 1. i 5. Zakona o odgoju i obrazovanju. Ostvaren je neposredan, ugodan i jednostavan kontakt u kojem su prepoznate prijetnje i izazovi svakodnevnog rada u našoj matičnoj školi, te potreba skore gradnje nove škole.

Razgovoru s ministricom nazočili su s ravnateljicom, učitelji škole i predstavnici Upravnog odjela za društvene djelatnosti Dubrovačko-neretvanske županije.

Međunarodni dan darivanja knjiga

Županijska Matična služba za narodne i školske knjižnice u suradnji s Odjelom za djecu i mlade Narodne knjižnice Grad organizirala je akciju prikupljanja dječjih knjiga i slikovnica također u suradnji s brojnim knjižnicama školskih knjižnica u kojoj je sudjelovala i naša škola.

Kroz mjesec dana trajanja akcije u našoj školi prikupili smo 120 knjiga i slikovnica za djecu, a ukupno među svim knjižnicama prikupljeno je 1050 knjiga i slikovnica. Iste su knjižnice darovale Dječjim vrtićima Konavle, Dječjem vrtiću Pile 2, Dječjem vrtiću Slano, Dječjem vrtiću Lopud, knjižnicama OŠ Ivana Gundulića u Dubrovniku i OŠ braće Glumac na Lastovu te pedijatrijskom odjelu Opće bolnice Dubrovnik.

We have friends
all over the world

Početkom ljeta manjim autobusom su nam stigli učenici iz Kamyanets-Podilsky, grada u Ukrajini, a u okviru projekta "We have friends all over the world". Projekt je to kojeg provode njihove lokalne vlasti s ciljem da omoguće učenicima posjet državama Europske unije i tako stjeknu direktna znanja i iskustva o kulturi Europe. Ugostili smo 15 učenika od 9 do 14 godina, kao i četvero učitelja i medicinskih djelatnika u pratnji. Prespavali su u našoj školskoj dvorani, a roditelji - susjedi naše škole su se sručno odazvali da našim gostima pripreme doručak što je doživljeno kao iznimno prijateljska gesta.

Ovaj posjet učinio nas je bogatijima za još jedno prijateljstvo "all over the world".

Šta

Kom ná
sliku

Prvi bend Škole i susret zborova

U sklopu Dana škole OŠ Cavtat, u popodnevnim satima održala se zabavno-umjetnička manifestacija u Domu kulture u Čilipima gdje smo imali susret zborova OŠ Cavtat i OŠ Gruda. Osim zborova, veliku pažnju je dobio prvi bend Osnovne škole Cavtat kojemu su glavni akteri: Jakov Kurtić (bubnjar), Mihael Vezilić (bas), Matija Radović (gitara) i Nikša Car (klavijatura). Bend je oformio učitelj glazbene kulture Denis Sarić.

Kako je nastala ideja o osnivanju benda u našoj školi?

Jakov: naš izbornik Dena zvan Denis, naš mentor u životu, jedan dan je došao do mene i rekao: Kurtiću, što misliš da nabavimo bubnjeve pa da ti i Matija i još koji nastupate u 6. mjesecu.

Kad je to bilo?

Jakov: negdje u 3. mjesecu ove godine. Nismo odmah imali basa pa je Dena došao na ideju da Mihael Vezilić bude bas i eto tako smo nastali.

Tko vam je darovao bubnjeve?

Mihael: Niko Novaković.

Jesu li ti bubenjevi njemu bili višak pa vam ih je darovao ili?

Matija: Ne, ne, on ih je kupio i donirao školi.

Pa to je baš lijepo od njega, svaka mu čast na tome.

Koliko ste se često sastajali na probama?

Jakov: pa otprilike dva puta, najviše tri puta tjedno.

Bavite li se glazbom i privatno?

Jakov: Ja sviram gitaru.

Mihael: Ja bas nisam nikada dosad

Jeste li razmišljali o imenu benda?

Mihael: Nismo još smislili ime.

Kako vam je bilo jučer na susretu zborova?

Mihael: Bilo je odlično, dobar osjećaj, po završetku nastupa sam prvi puta osjetio glad.

Jakov: Ja sam bio u tremi dosta, ali osjećaj je bio baš cool. Ovim putem bih se zahvalio ravnateljici što nam je platila piće iza nastupa. To je bilo lijepo.

Kakav je bio učitelj Denis na probama?

Matija: Bio je odličan, živcirao se

poprilično, ali bio je sretan kako smo to sve uspjeli uvježbati.

Jakov: Ja kažem da se takav profesor više nikad neće pojaviti jer je on baš ljudina, kralj.

svirao, a privatno sviram klavijaturu.

Znači Jakove, ti sviraš gitaru, ali si sada na bubenjevima, je li tako?

Jakov: Tako je, ja sam na bubenjevima, Mihael inače svira klavijaturu, a sada je basist, dok je Matija vjeran gitari i privatno i u bendu, a Nikša Car svira klavijaturu također i u bendu i privatno.

Tko će vam od učitelja najviše faliti kad pođete u srednju?

Jakov: Perica, Dena, Gulja (to je učitelj Nikša), pedagogica i Iva Škegro.

Matija: Svi oni i Karmen.

Mihael: Svi oni i Marija Deranja, naravno.

Iz Makedonije u Cavtat

Ove godine smo dobili novu učenicu u 5. razredu. Sara Stankoska dolazi nam iz Makedonije, vesela je i pričljiva djevojčica koja je s nama u razgovoru podijelila kako joj je bilo preseliti se ovamo i ostaviti prijatelje, školu, ali i jezik kojim je govorila.

Prije nego si došla u Cavtat, gdje si išla u školu?

Išla sam u školu u Makedoniji u gradu Prilepu.

Kako si se osjećala kada si čula da ćeš morati ostaviti svoju školu u koju si išla i doći ovdje u nepoznato?

Nije mi bilo lako jer sam tamo već 5 godina išla u školu, imala svoje prijatelje i sve.

Što ti je najteže palo?

Ostaviti prijatelje.

Što ti je bilo najteže kad si došla ovdje u školu?

Sve pomalo: jezik, novi prijatelji, novi učitelji...

Jeli bilo teško pratiti nastavu na hrvatskom jeziku?

Nije mi bilo jako teško jer sam prije već znala pričati hrvatski i srpski jezik.

Gdje si naučila pričati hrvatski prije ako si živjela u Makedoniji?

Išli smo zajedno u Grčku na more, baka, djed i rođak, a tamo su bili đedovi prijatelji iz Srbije pa smo s njima pričali 10 dana srpski.

To znači da dobro usvajaš nove jezike. A koliko ti je trebalo da stekneš nove prijatelje ovdje?

Brzo sam se sprljateljila, najbolje prijateljice su mi Mara Bagoje i Laura Mulić, Dora Čičak i Paola Grubišić.

Družite li se samo u školi ili i izvan nje?

Da, družimo se i kad nismo u školi, idemo zajedno na plažu.

U čemu je razlika između naše škole i škole u koju si prije išla?

Pa razlika je u jeziku, tamo smo često testove pisali na računalima i naši učitelji u Makedoniji objašnjavaju prvo

isto dobri, najdraža mi je učiteljica Mara Kresić i razrednica Katja Đurković, i učiteljica Perica, volim povijest.

Koji predmet ti ide najbolje, a koji najteže?

Najbolje mi ide hrvatski, priroda i povijest, a najteže mi je geografija.

Gdje ti je bilo lakše usvajati gradivo i učiti?

Tamo mi je bilo lakše zbog jezika. Ovdje kada pišemo test ja često znam na makedonskom napisati odgovor, ali ne znam kako to napisati na hrvatskom. Znam pričati hrvatski, ali mi pisanje još ide malo teže.

Kada bi ti mama i tata sutra rekli da se vraćate u Makedoniju, bi li se rastužila ili obradovala?

Rastužila bih se, sviđa mi se i ovdje, ali bih se i obradovala jer su mi tamo isto prijatelji.

Ti si zapravo bogata djevojčica, imaš prijatelje i tamo i ovdje, trebaš biti sretna zbog toga. Reci mi imaš li neki hobи?

Imam, ovdje idem na folklor u Čilipe jer volim plesati, i u Makedoniji sam išla na folklor 4 godine. Isto tako crtam, to mi je nešto najbolje.

Za kraj nam reci što bi volila postati kad odrasteš?

Volila bih biti akter, kako se to ovdje kaže...glumica bih volila biti i glumiti u nekom horor filmu.

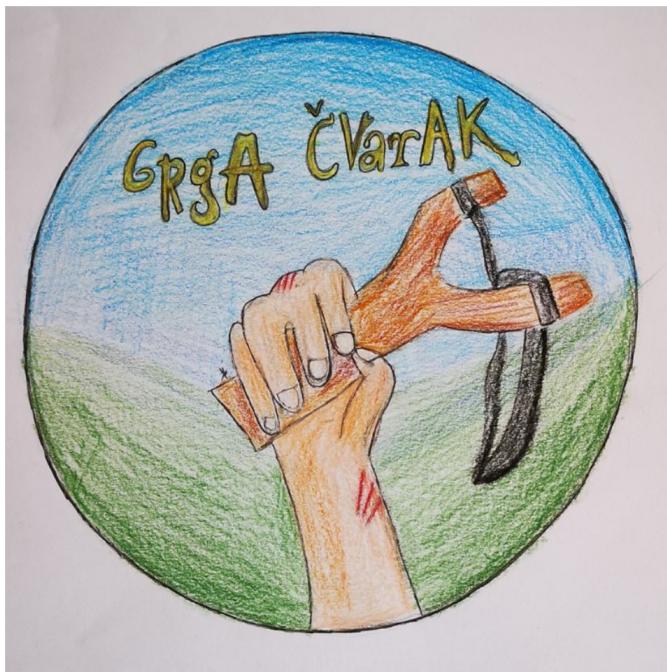
svima, a onda i posebno učenicima koji su teže nešto shvatili.

Što ti je u ovoj školi bolje nego tamo gdje si prije bila?

Ne znam, sve mi se sviđa ovdje. Sviđa mi se kako su ovdje zidovi lijepo iscrtani, toga kod nas u Makedoniji nema. Tamo su svi zidovi sivi. Učitelji su

I ja sam Grga Čvarak

Povodom 99. rođendana Ratka Zvrka Osnovna škola Cavtat cjelogodišnjim je projektom 'I ja sam Grga Čvarak' potaknula učenike da se likovno-literarno izraze.

Ma tko još ne zna za Grgu Čvarka i Ratka Zvrka, pjesnika, boksača i književnika koji nas je zadužio svojim brojnim pjesmama koje nas veselić će nas jednako kao i naše sjećanje na njega. Upravo stoga smo kroz cijelu ovu školsku godinu provodili projekt „I ja sam Grga Čvarak“ u kojem su, uključujući područne škole, sudjelovali svi učitelji i učenici naše škole. Uz brojne radionice koje su se odvijale tijekom školske godine, iznimno smo ponosni na 1. likovno-literarni natječaj koji smo organizirali na županijskoj razini.

Na natječaj je pristiglo mnoštvo radova iz tri škole: Osnovne škole Gruda, Osnovne škole Ivana Gundulića Dubrovnik i radovi škole organizatora. Radovi koji su priznati bili su na temu „I ja sam Grga Čvarak“, a redom su se tematski vezali uz prirodu, zavičaj i tradiciju, zapravo one ikonske vrijednosti koje se nalaze u srži odgoja i današnjih naraštaja učenika koji

su nas svojim ostvarenjima oduševili i potaknuli da ne stanemo u dalnjem ostvarivanju i provođenju natječaja i u godinama koje dolaze.

U pripremi projekta svoj doprinos su dali kreativni učenici, a i svi zaposlenici škole. Zanimljive su bile radionice s roditeljima, a pogotovo ona s izradom praćki.

Na sam dan svečanoga predstavljanja projekta i dodjele nagrade učenicima nagrađenih radova, koji se održao 30. svibnja u predvorju škole, učenici PŠ Gabrili, njih 10 s učiteljicama, pripremili su zanimljiv i veselo program u njihovoј školi prilikom našeg posjeta Gabrilima i grobu pjesnika kojeg smo okitili cvijećem.

Najboljni literarni radovi su pročitani, a likovni radovi su postavljeni na školske panoe. Odabrani logo projekta nacrtala je Antonia Đurković, učenica 5. razreda kojoj je mentorirala učiteljica likovne kulture Ivona Šimunović.

Na samoj svečanosti primjećeni su s iznimnom pažnjom učenici 1. razreda PŠ Čilipi u izvedbi pjesme Majka, kroz plesne kreacije 19 učenika.

Predvorje škole ostavlja sliku Zelengaja, a interpretacijom pjesama i igrokaza kroz recitiranje i ples predstavili su se učenici u svojim točkama na svečanoj dodjeli nagrada i zahvalnica.

Priredili: učenici novinarske grupe

Grga Čvarak

Za najbolje radove odabrani su:

LITERARNI RADOVI:

UČENICI OD 1. DO 4. RAZREDA

Ivan Letunić, 4. razred, Konavoski manjak, OŠ Gruda, voditeljica: Patricia Uroš Pendo

UČENICI OD 5. DO 8. RAZREDA

Andjela Rodić, 8. razred, I ja sam Grga Čvarak, OŠ Cavtat, voditeljica: Jelena Sukurica

LIKOVNI RADOVI

UČENICI OD 1. DO 4. RAZREDA

Lara Atijas, 3. razred, I ja sam Grga Čvarak, OŠ Ivana Gundulića Dubrovnik, voditeljica: Jelena Curić

UČENICI OD 5. DO 8. RAZREDA

Antonio Mazavac, 6. razred, Grga Čvarak, OŠ Gruda, voditeljica: Nataša Bećir

Lara Atijas, 3. razred,
Osnovna škola Ivana
Gundulića Dubrovnik.
Mentorica: Jelena Curić

Tema broja

Ivan Letunić

Konavoski manjak

Ovo je pjesma o jednom dječaku
Veselom đetiću i đaku.
Kako je impicavo babina konja
Dok nije skonto kako grubo vonja.
Vazda je činio i puste nešeste
Pa bi uveče kad dođe čaća bilo feste.
Jednom je sušedu zapalio stog
A tete Katinoj kozi slomio rog.
Nije on jopet tako zo
Zbog svega mu bude jakom žo.
Nomadne je Luci njivoj učinio pjader
Jer jom je pjevajuć uljepšo predvečer.
Ovo je naš veseli manjak
Konavoski Grga Čvarak.

Ivan Letunić, 4. razred

Osnovna škola Gruda

Mentorica:

Patricija Uroš Pendo

Antonio Mazavac, 6. razred, Osnovna škola Gruda. Mentorica: Nataša Bećir

Anđela Rodić

I ja sam Grga Čvarak

Pozdrav! Po naslovu, dragi čitatelju, možeš zaključiti o čemu će biti riječ. Zašto sam ja poput Grge Čvarka? Iako svi mi na prvu zaključimo kako nemamo sličnosti s Grgom, nakon samo malo daljnog razmišljanja lako uviđamo da smo se... prevarili.

Dobro, dobro... Ne morate se složiti sa mnom... Recimo to ovako... Ja sam shvatila da imam puno sličnosti s Grgom!
Vi samo nastavite čitati, u redu?

U slučaju da ste živjeli ispod kamena i ne znate za našeg Grgu Čvarka, u kratkim crtama ću ga opisati. Grga Čvarak je nestasan dječak koji sve radi naopačke. Često se svađa, često skače i praćkom gađa mačke! No, on je osjećajan i drag dječak. Brine za bolesnu majku i malenu prijateljicu. Mislim da je to dovoljno da stvorite neku sliku u glavi.

Oprostite, zaboravila sam da ima naračnastu kosu, plave oči i jako je mršav... Eto, to je Grga!

Vratimo se na temu: „Zašto sam ja slična Grgi?“ Pretpostavljam da zbog toga i čitate.

Kad sam bila manja, ne po visini, nego kad sam bila u prvome razredu, bila sam jako neobično dijete. Uvijek sam htjela da sve bude po mome, a kad ne bi bilo, mislila bih da će svijet propasti. U svakoj svađi bih vodila glavnu riječ.

Čak sam se i umjesto sestre svađala s njezinim prijateljicama jer ona nikad nije htjela prepirke i, kako bi majka znala reći: „Ona je mirno dijete.“ Očekujete da ću reći da bih se na kraju svađe ispričala i sve što slijedi uz to? A, ne, ne! Ponos je uvijek bio prisutan. Nije bilo šanse da napravim što treba po tom pitanju!

Sad, kad sam malo odrasla, sa svojih 14 godina, ne razmišljam tako, ne brinite. Zrelije razmišljam i imam obzira prema drugim ljudima. Bolja sam osoba zahvaljujući svakojakim i svakodnevnim događajima iz života. No, da se ne lažemo, još je tu prisutna i moja „grgasta“ strana. U nekim situacijama sam nepodnošljiva, znam. Na primjer, kada se spremam za nastup s folklorom, napravim toliku dramu i nervozu da cijela kuća poludi! Poludim i ja, na sestruru, zbog frizure! Ima još takvih situacija, čudna sam, da!

Ali, svjesna sam loših strana i pokušavam ih ispraviti. Nakon nekih situacija bude mi stvarno žao, a ne želim gubiti vrijeme na tugu, stoga sam se odlučila popraviti. Obećajem! Eto, što više ljudi pročita moj sastavak, teret mog obećanja bit će veći. Tako da... Hvala na čitanju!

Anđela Rodić

Osnovna škola Cavtat

Mentorica:

Jelena Sukurica

Tema broja

O Ratku

Ratko Zvrko bio je poznati hrvatski književnik i novinar te ono što je manje poznato, profesionalni boksač. Rođen je 20.4.1920. u Drveniku u Konavlima, a umro je 23.9.1998. godine. Najviše je ostao zapamćen po zbirci pjesama Grga Čvarak koje se još i danas rado čitaju i uče napamet u školi, ali i izvan nje.

Obrazovanje

Nakon završene osnovne škole upisao je gimnaziju u Dubrovniku, a nakon toga odlučio je ne upisivati ni

jedan fakultet jer ga je privlačila boksačka karijera.

Privatni život

O privatnom životu ovog velikana ne zna se mnogo. No, zanimljivost koja je ostala upamćena je ta da je u vrijeme gimnazijskih dana osmislio slogan za tadašnju

tvornicu Union, današnji Kraš, to jest za njihove Kiki bombone pa se tako još i danas upotrebljava Zvrkov slogan Bilo kuda, Kiki svuda.

Ratko Zvrko je bio dobar i blizak prijatelj našeg velikog pjesnika Dobriše Cesarića, a ovaj je dvojac imao naviku izmjenjivati pisma u stihovima.

Legendarna borba protiv talijanskog prvaka

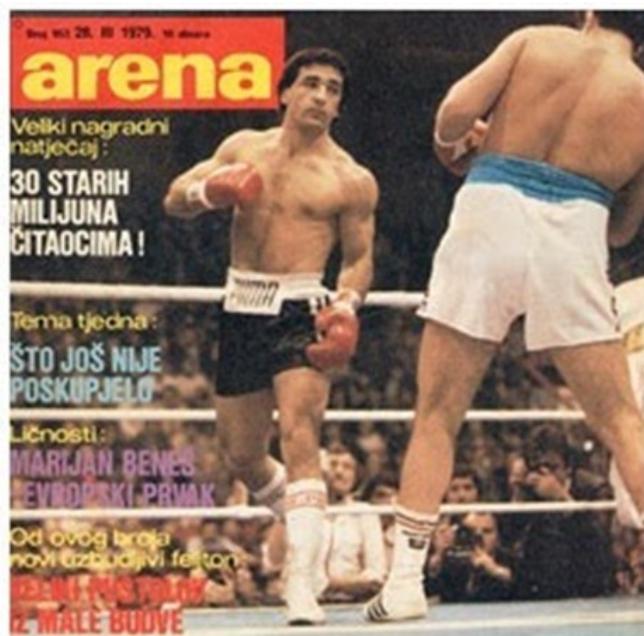
Zvrko je svoju boksačku karijeru započeo u Dubrovniku, a tamo je 11.4.1943. godine imao i meč života protiv Lodovica Giobbija, tadašnjeg aktualnog prvaka Italije. Nakon što je Zvrko pobijedio, Hrvatska je slavila tu pobjedu nad Italijom dvostruko više jer je u to ratno doba Italija okupirala dio Dalmacije. Zvrko je dan kasnije zatvoren u tvrđavu Lovrijenac, nakon što su ga uhvatili pripadnici talijanske vlasti koji su poraz shvatili vrlo osobno.

Borba s višestrukim olimpijskim prvakom

1945. osvaja titulu prvaka Hrvatske u srednjoj kategoriji. Nakon što se Drugi svjetski rat utišao, Ratko Zvrko ušao je u ring s višestrukim olimpijskim pobjednikom Lászlóm Pappom iz Mađarske. Naš borac nije uspio pobijediti olimpijca, ali je meč izdržao do kraja.

**Povratak
otpisanog**

I nakon boksačke karijere – sport

Boksačka karijera odredila je kasniju novinarsku karijeru ovog književnika. Za Vjesnik je tada javljao rezultate boksačkih mečeva, a nakon što je prekinuo sportsku karijeru, nastavio se baviti sportskim novinarstvom za Vjesnik, Vjesnik u srijedu, Globus, Arenu, Večernji list i dječji časopis Modru lastu. U Vjesniku je uređivao i rubriku vezanu uz pomorstvo pa je i pokrenuo 1966. godine trofej Plava vrpca Vjesnika za plemenite i hrabre pothvate na moru. Ovaj se trofej dodjeljuje još i danas. Budući da je bio reporter, proputovao je mnoge zemlje Europe, Afrike i Azije, a bio je i vanjskopolitički dopisnik iz Trsta. Pod motom Brzina, ali oprez organizirao je romobilske utrke za djecu oko zgrade Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.

Pjesnik u duši

Svoju književnu karijeru započeo je zbirkom pjesama Olimpijsko selo Čvrk u kojoj se bavio sportskom tematikom, a ona je ostala okosnica cijelog njegovog stvaralačkog opusa. Iako je pisao poeziju za odrasle, najviše je ostao upamćen po zbirci pjesama Grga Čvarak o dječaku iz Zelengaja i svim njegovim zgodama i nezgodama, ali i neobičnom ponašanju. Osim ove uspješnice,

napisao je i Čarobni prozor, Uzbuna u robnoj kući i Smijeh nije grijeh. Poetiku Ratka Zvrka krasi šaljivo prepričavanje, urbani jezični izričaj i tematika odrastanja djece u ubrzanom gradskom okruženju.

1978. napisao je knjigu Zlatne rukavice Mate Parlova, koja je zapravo biografija ovog slavnog hrvatskog boksača. Iako mu to nije bila glavna životna preokupacija, okušao se ipak i u prevoditeljstvu pa je tako s talijanskog preveo djelo Čipolino Giannija Rodarija.

Najveća postignuća

Za Grgu Čvarka nagrađen je književnom Nagradom Grigor Vitez. Ta je knjiga postala i ostala jedna od najobjavljenijih knjiga dječje hrvatske književnosti.

Zvrko je zasigurno jedan od omiljenih dječjih pisaca jer je shvaćao dječju psihologiju i interes pa je u pjesmama pisao o stvarima koje zanimaju mlađe generacije na duhovit i poučan način.

GRGA ČVARAK

Da upitaš bilo koga u mom kraju,
Zelengaju:

- Tko sve radi naopačke,
tko iz pračke gađa mačke,
tko preskače preko zida,
tko lastina gniezda skida,
tko kokoši za rep vuče,
tko se s djecom stalno tuče,
spreman da u svadbi plane
ko ugarak?

Odgovor će uvijek biti:
- Grga Čvarak

AU da pitaš u mom kraju,
Zelengaju,
isto tako :

- Tko je cijele noći skako
da bolesnoj majci dade
aspirine, limunade,
i da pitaš isto tako
tko je jako, jako plako
zato što se Mila mala
po koljenu ogrebala
kad je pala
čak u jarak?

Odgovor će uvijek biti
- Grga Čvarak

Što je takav?
Tko bi znao?
Čas je dobar,
čas je zao,
čas bi svakom srce dao,
a čas bi se s vukom klapao,
mršav, tanak ko suharak
- Grga Čvarak

Tema broja

"Možete ga zvati Ratko Zvrko ili Grga Čvarak - svejedno"

Svojom nazočnošću, lijepim riječima i sjećanjem počastila nas je i gospođa Dubravka Zvrko, pjesnikova kći koja je podijelila nagrade i priznanja nagrađenim učenicima, učiteljima i školama. Opisala nam je ukratko kako je bilo odrastati s pjesnikom, o životu u Konavlima, a osvrnula se i na naš projekt povodom kojeg smo je zvali na završnu svečanost.

Svojom nazočnošću, lijepim riječima i sjećanjem počastila nas je i gospođa Dubravka Zvrko, pjesnikova kći koja je podijelila nagrade i priznanja nagrađenim učenicima, učiteljima i školama. Opisala nam je ukratko kako je bilo odrastati s pjesnikom, o životu u Konavlima, a osvrnula se i na naš projekt povodom kojeg smo ju zvali na završnu svečanost.

Kako je bilo odrastati s ocem pjesnikom?

Odrastanje s pjesnikom? To vam je vječita igra i zafrkancija, jer pjesnik je još jedno dijete u kući. Nestašno, neukrotivo i neiskvareno, pomalo naivno. Ne, tata nije bio pjesnik po zanimanju, jer od pjesništva se ne živi. Bio je novinar. Sva sreća, jer je bio znatiželjan kao svako dijete, pa su mu posao i hobi bili jedno. Bez radnog vremena, često na putu, veselio se svakom novom izazovu i susretu. Da, nikad neću zaboraviti kad smo kraj telefona našli poruku "Ja sam u Izraelu". Tamo je bio rat, naravno.

Nikakav problem ako prijatelji usred noći pozvane na vrata ili ako neka napuštena, ranjena ili izgubljena životinja traži utočište.

Za klince iz susjedstva imali smo posebnu ladicu s bombonima, a ulazna vrata su bila uglavnom otvorena, pa smo skriveni gledali kako sitna kolona hrabro napreduje od ulaza prema ladici u dnevnoj sobi, u maniri specijalaca. Joj, to je bilo zgodno.

Dobro, obaveze su obaveze i što se mora, mora se. Neke ti padnu teže, neke lakše. A neke završe neslavno. Kao kad je mama rekla da moramo pospremiti sobu u kojoj su bile knjige. Da ne dužim, šaljem sliku rezultata nakon višesatne akcije.

Pa sad vi meni recite kako je bilo odrastati s pjesnikom.

Je li koju pjesmu posvetio Vama?

Mnoge pjesme nose poruke. O dobru i zlu, o ljubavi, suosjećanju, poštovanju svakog bića. I najviše o tome da uvijek treba biti svoj. To su poruke kakve roditelji daju svojoj djeci, ali kad se oblikuju u pjesmu i objave, postaju javne. Ne, nema posveta. Ja sam ih primala izravno, u pjesmi i prozi.

Možete li izdvojiti jednu situaciju, jedno sjećanje da ste sudjelovali pri stvaranju neke od pjesama?

Bila sam prvi test za svaku zvrčkalicu. To su vam one zagonetke u stihovima objavljene u zbirci "Smijeh nije grijeħ" pod nazivom Zvrčkalice. Simpatične i duhovite, ali nisu uvijek lake. Treba dobro promisliti da se ta stvar riješi. Probajte i sami, okušajte se.

Ipak, najdraže mi je bilo kad bih začula tatin smijeh odjedanput, iz čista mira. Iza toga je obično bila neka nova "Ljubavna priča", "Školovana muha" neki "Nogomet u bari" ili Darko Indijanac".

Kako je Grga Čvarak utjecao na Vas?

Grgu Čvarka sam imala doma. Osobno, glavom i bradom. To veliko dijete što skače kroz prozor da pomogne ženi koju je napao nasilnik na ulici (ne brinite, stvar je bila riješena dok trepneš, ipak mi je tata bio boksač), taj naivni vječiti borac za pravdu i onda kad se bori s vjetrenjačama, onaj koga se zvalo kad treba pomoći bilo koje vrste, ali i prgavi lјutko kad gubi na kartama ili u drugoj igri, možete ga zvati Ratko Zvrko ili Grga Čvarak, svejedno. Jedino što mačku nije gađao praćkom, ona je na njemu spavalu. Ukratko, naučila sam da nije strašno imati poneku manu ako ona ne narušava osnovne ljudske vrijednosti. I da se može odrasti i ne ostarjeti.

Pamtite li koje uspomene iz Konavala? Možete li nam opisati kako je izgledao jedan vaš posjet Konavlima s ocem?

Dok sam bila mala, kuća moje familije u Drveniku bila je još puna, iako mi je

najbliža rodbina davno preselila u Grad gdje sam provodila gotovo sve školske praznike. Zagrepčanka po rođenju i po majci, često se šalim da ne znam kako Zagreb izgleda ljeti. Svoj prvog posjeta Konavlima se ne sjećam, jer bila sam beba. Ali pri svakom kasnijem dolasku udahnula bih meku i opuštajuću atmosferu ovog kraja s takvim oduševljenjem da sam zarana odlučila živjeti ovdje. Dobro, živim u Dubrovniku, ali iz zagrebačke perspektive to i nije velika razlika. Uostalom, imali smo mi Konavle i u Zagrebu ako je suditi po ljudima koji su nam često bili gosti. Ma ne gosti nego naši! Inače, kad god sam s ocem bila u Konavlima, tu su neizostavno bili i nikad neprežaljeni dundo Niko i Mare Zvrko, a Mare je bila putujući arhiv i enciklopedija Konavala.

A tata je nakon svih putovanja, pješačenja pustinjom, penjanja po planinama, plovidbi svim morima, ostao zaljubljen u Konavle i vjerovao je da se zavičaj nikad ne gubi, tako da mu je zadnja želja bila da počiva

ovdje zauvijek.

Što Vam se posebno svidjelo u projektu „Grga Čvarak“?

Oprostite, ali ja ovdje ne mogu biti objektivna. SVE mi se svidjelo! Kako i neće? Prvo, djeca čitaju. Već je to samo po sebi pozitivno. Zatim, inspirirani pročitanim, stvaraju nova, vlastita djela. Kad će se potaknuti kreativnost ako ne na pragu života? To su činjenice, a sad iz srca.

Presretna sam što ste za ove dobre i plemenite ciljeve izabrali lik Grge Čvarka, dječaka iz pjesme autora koji mu je sličan bio i ostao cijeli život.

Za kraj, što biste poručili našim čitateljima?

Čitajte, gledajte, slušajte, učite i stvarajte. A pritom se zabavljajte. I najvažnije, igrajte se. Vidim, dobro vam ide. Neka tako i ostane.

Nika Kralj, 7. c

Ratko Zvrko s obitelji

Tema broja

Likovnaci u akciji

Logo dizajn u našoj školi

Upustili smo se u veliki posao izrade loga našeg projekta „I ja sam Grga Čvarak“

Svjesni činjenice da bismo za ovaj veliki projekt škole trebali imati i nekakav znak po kojemu će biti prepoznatljiv, upustili smo se u avanturu izrade loga našeg projekta. Na razini naše škole za ovaj zadatak smo organizirali likovni natječaj na koji su se javljali učenici od 1. do 8. razreda. Učenici naše škole ozbiljno su shvatili zadatak te su na natječaj pristigli brojni likovni logo uratci koji su zadali muke odabranom povjerenstvu pri izboru najboljeg.

Sljedeći radovi su odabrani kao najbolji:

1. - 4. razred:

Marija Vodopija, 4. razred PŠ Močići

Marta Vujica, 4. razred PŠ Močići

Mathias Đurović, 3. razred PŠ Močići

5. - 8. razred:

Antonija Đurković, 5. c

Borna Erceg, 5. b

Ivica Kovačić, 6. b

Nikola Blažević, 7.c

Dora Caput, 8.a

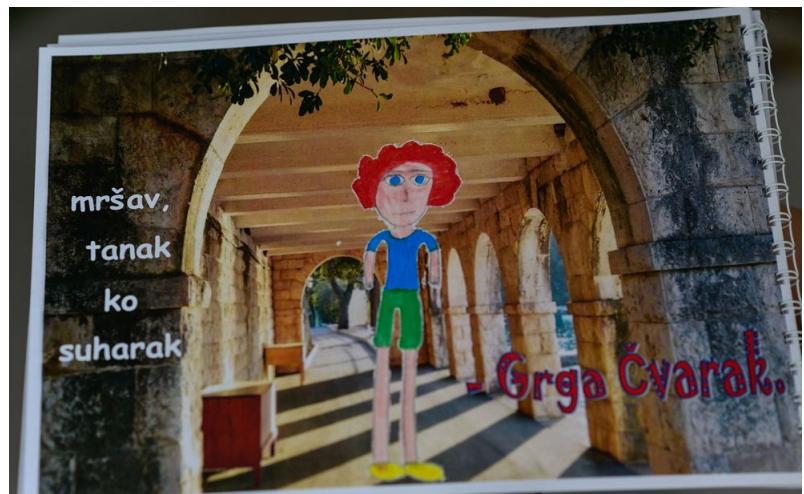
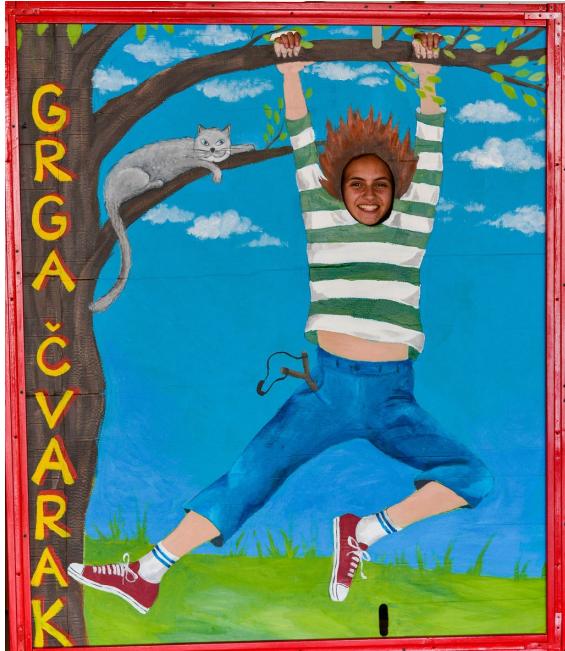
Proizveli smo...

Pripadnici eko grupe izrađivali su magnetice kao dar svim sudionicima natječaja „I ja sam Grga Čvarak“

Imali smo pravu fotkaonicu Grge Čvarka.

Izradila:
Ivona Šimunović,
učiteljica likovne kulture

Učenici 2. a razreda su napravili svoju slikovnicu „Grga Čvarak“

Učenici 2. b razreda izrađivali su na radionicama s tatama praće

U predvorju smo stvorili pravi mali Zelengaj Osnovne škole Cavtat

'Znanjem i vještinama osvoji svijet i ostani doma!'

Na pitanje učenicima kojeg bi učitelja htjeli intervjuirati, većina je podigla ruku za učiteljicu geografije i povijesti Mariju Deranju. Učiteljica Marija u našoj školi radi od davne 1986. godine, dakle uskoro pune 33 godine, a u rujnu 2020. godine bi trebala poći u zasluženu mirovinu. Učenici vole učiteljicu Mariju i imaju puno pitanja koja ju žele upitati, pa pogledajmo što im ona poručuje.

**Od kada
radite u
školstvu?**

Radim od 1979. godine, deset generacija prošlo je kroz moj radni vijek. Radila sam u Osnovnoj školi Meje u Splitu, Osnovnoj školi

Gruda, Gruda i Pridvorje, OŠ Lapad, OŠ Marin Getaldić u Dubrovniku. U OŠ Cavtat sam od 1. listopada 1986. godine.

Što se sve promjenilo u školstvu, ali i odgoju djece od kad ste počeli raditi do danas?

Odnos prema školi je bio odgovorniji. Učenici su se međusobno nadmetali znanjem.

Učenici, škola i roditelji su se međusobno uvažavali i nadopunjivali na pozitivniji način.

Smatrate li da je današnja dostupnost informacijama kojima su izloženi naši učenici

pozitivna i u kojoj mjeri?

Svaka informacija je dobra, ali moramo poučiti učenike kako, kad, i gdje je koristiti i u kojoj mjeri.

Koja vam je najdraža odgojna metoda, a koju biste iz prošlosti vratili u učionicu da možete i zašto?

Svaka odgojna metoda je dobra ukoliko poluči pozitivan ishod.

Najbolja odgojna metoda je ona koju dogovore učenik, učitelj i roditelj i budu dosljedni u njenom provođenju.

Jeste li bili profesor nekome od djelatnika naše škole?

Bila sam učiteljica mnogima koji rade u školama (osnovnim, srednjim i sveučilištima).

U OŠ Cavtat danas rade kao profesori i učitelji Nikša Guljelmović, Katija Đurković, Kate Jurić, Martina Obad, Nikolina Orepić, Maja Njire...

Koja vam je najdraža generacija?

Sve generacije su mi drage. Od svake generacije sam učila i naučila nešto novo. Nadam se da su i oni od mene. Sretna sam što ih još uvijek mogu vidjeti ispred sebe.

Možete li nam ispričati neku zgodu iz učionice koju posebno pamtite?

Želim i pamtim samo ono što je lijepo. Učenici u odrastanju se traže, u traženju grijese, grijemo svi, ali je bitno da na svojim greškama učimo.

S obzirom da ste učitelj geografije, koje mjesto na svijetu vam je najljepše?

Teško je izdvojiti u ovoj ljepoti naše Zemlje najljepše, sve ima svoju ljepotu samo ju trebamo pronaći. Rodno mjesto—mjesto moga djetinstva je najljepše na svijetu—Blato na Cetini.

Imate li neki hobi koji ispunjava vaše slobodno vrijeme?

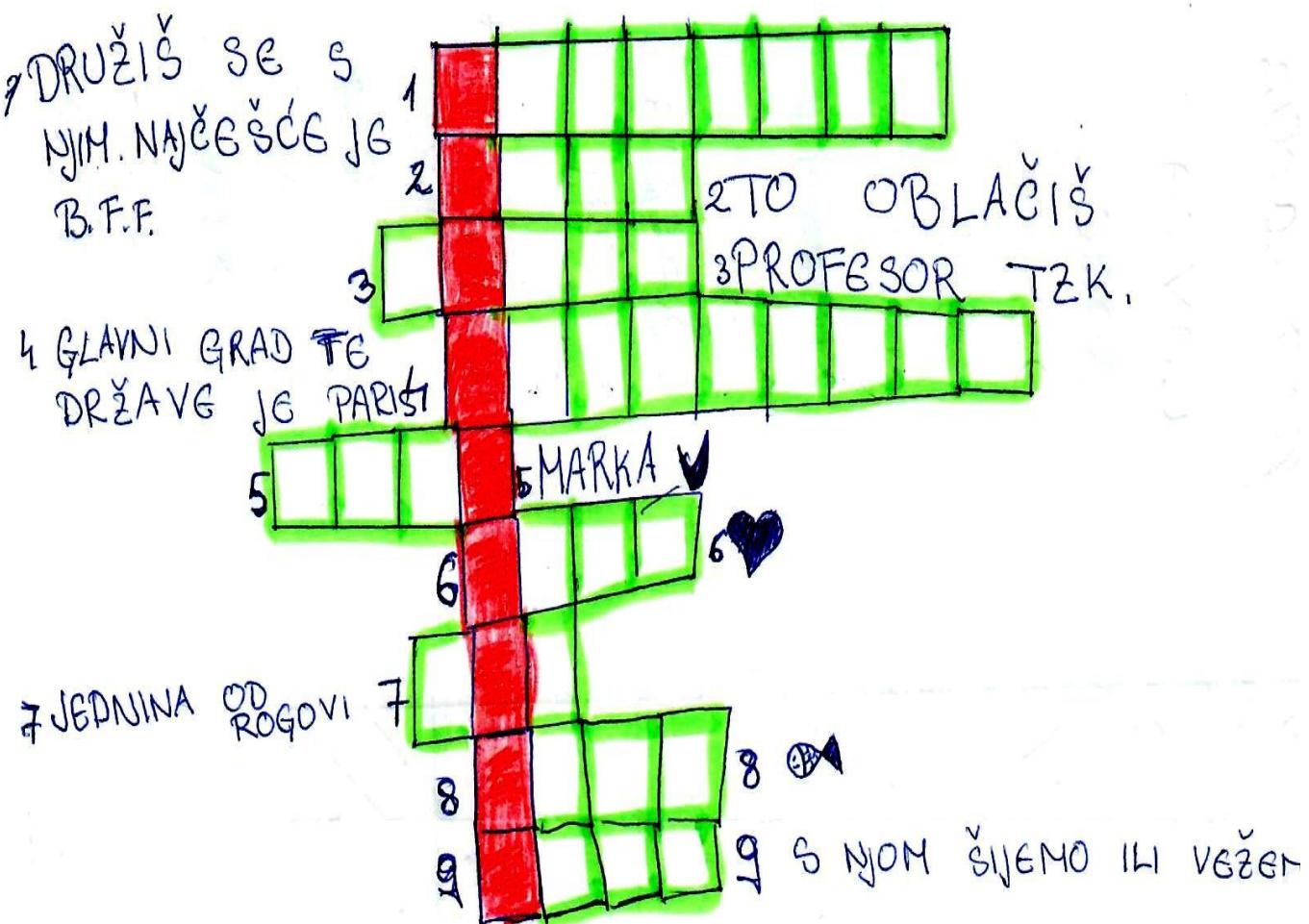
Slobodno vrijeme koristim za moju Anju, knjigu i vrt.

Što biste poručili učenicima, a što svojim radnim kolegama?

Učenje je sjeme znanja, znanjem i vještinama osvoji svijet i ostani doma.

Teško je izdvojiti u ovoj ljepoti naše Zemlje najljepše, sve ima svoju ljepotu samo ju trebamo pronaći. Rodno mjesto—mjesto moga djetinstva je najljepše na svijetu—Blato na Cetini.

Što je rješenje?

Moja osnovna škola

Svoju osnovnu školu ne bih mijenjala nizašto jer je bila udaljena samo par koraka od moje kuće. Ipak, svi su učenici bili pomalo zavidni učeniku Toniju koji je trebao prijeći cestu i već bi iskočio iz dnevnog boravka u školu.

Fotografija u časopisu datira iz četvrtog razreda osnovne škole. Najljepše što pamtim iz malih razreda je moja učiteljica. Ona je bila jako topla i dobra osoba. Još uvijek ima frčastu kosu i dobro se sjećam rečenice koju nam je kazala: "Moja kćer uvijek govori kako radim težak posao." Sada dobro razumijem svoju učiteljicu. Za nas bekavce puno je napravila. To je učiteljica koja je znala izmamiti osmijeh, opomenuti, ali i dobro me natjerati na rad. Sjećam se da je na kraju četvrtog razreda rekla da smo najbebastija generacija koju je dotada imala. Ipak vjerujem da bi danas bila ponosna na svoje učenike koji su izrasli u ozbiljne ljude i koje je život sa svojim iznenađenjima dobro dotaknuo.

U mojoj osnovnoj školi bilo je loših, ali i lijepih iskustava. Zahvalna sam na svim iskustvima jer su ona sigurno utjecala na stvaranje mog pogleda na život.

Ivana Bešker

Kad sam ja išla u školu, učiteljice su bile puno strože nego sada. Često su nas znale povući za uho ili staviti u kut—to je bila kazna. Sjećam se kad je jednom učiteljica ispitivala jednu djevojčicu iz razreda, a meni došlo kihnuti. U razredu je bila potpuna tišina. Ja sam pokušala zaustaviti kihanje i kihnula sam skroz tiho. Učiteljica je mislila da se smijem, tj. da se rugam toj djevojčici koju ispituje jer nešto nije znala. Povukla me za uho i zvala mi roditelje u školu. Mislila sam da moja učiteljica nije poštena i željela sam postati učiteljica koja neće biti nepoštena kao što je bila moja.

Petra Kušar

Ne biste vjerovali, ali dok sam išla u školu bila sam jako tiha, povučena, sramežljiva djevojčica. Sramila sam se svoje sjene, ali uvijek sam bila „štrebberica“ i planirala studirati jezike. U zadnji čas sam se predomislila i upisala matematiku i informatiku i volim to što radim.

Antonia Miličić

Nagradna igra

Pogodi
tko
sam?

Tko se prvi javi u knjižnicu s
točnim odgovorom na
pitanje: tko je učiteljica na
biciklu? - dobit će nagradu!

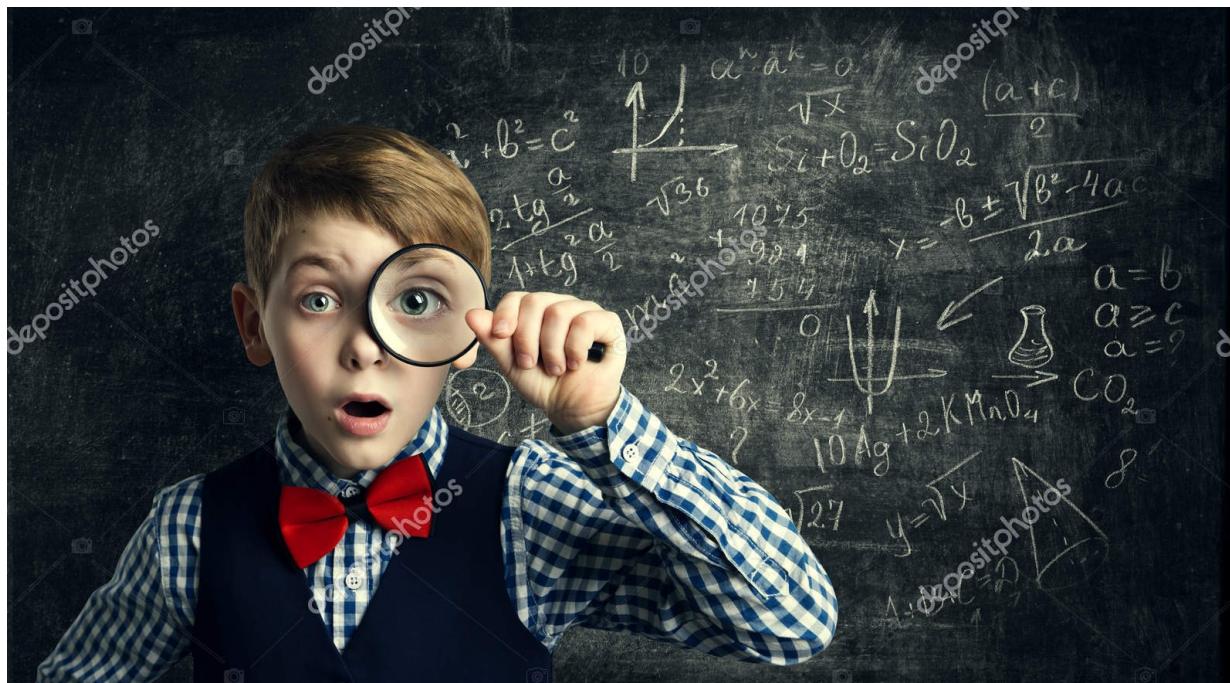
Gdje sam?

Tko se prvi javi
u knjižnicu s
točnim
odgovorom:
gdje sjedi
učiteljica
Margita
Jovičević na
slici s
razredom? -
dobit će
nagradu!

Veliko istraživanje - Zbornica pod povećalom

Učenici odabrali svoje NAJ...

Novinari „Zrcala“ proveli su tijekom svibnja anketu čiji je cilj bio otkriti „kako dišu“ naši učenici, odnosno kakva reputacija prati učitelje naše škole. Na pitanja iz ankete odgovarali su učenici od petog do osmog razreda, a ovo su njihovi odgovori...

Na prvu tvrdnju koja je glasila **Najopuštenije se osjećam na satovima učitelja/ice** uvjerljivi je pobjednik učitelj informatike Nikša Guljelmović čiji opušteni pristup cijeni gotovo polovica ispitanih učenika.

Druga tvrdnja imala je zadatak otkriti **koji učitelj najbolje približi gradivo svojim učenicima**, a pokazalo se da su u toj kategoriji najbolji učiteljica matematike Antonia Miličić, učiteljica povijesti Perica Tomšić te učitelj informatike Nikša Guljelmović.

Najduhovitiji učitelji, po mišljenju naših ispitanika, su Nikša Guljelmović te Denis Sarić, učitelj glazbenog odgoja. U samom vrhu ove kategorije

nalaze se i učiteljice povijesti odnosno zemljopisa – Perica Tomšić i Marija Deranja.

Učiteljica Deranja u samom je vrhu **kada govorimo i o najstrožim učiteljima** no prvo mjesto u ovoj kategoriji zauzela je učiteljica engleskog jezika Margita Jovičević dok se u top tri nalazi još i učiteljica Danijela Bebić.

Peto pitanje otkrilo nam je da se **učenici najviše pripremaju za usmene i pismene provjere** koje zadaje učiteljica Margita Jovičević, a osim za testove iz engleskog jezika, učenici se vrijedno pripremaju i za ispite iz geografije te fizike kod učiteljice Mare Kresić.

Neki problem osobne prirode koji nema direktne veze s gradivom, učenici bi najprije povjerili učiteljici Perici Tomšić, a osim nje, povjerenje učenika zaslужila je i pedagoginja Jelena Prohaska koju je kao „osobu od povjerenja“ odabrao znatan broj ispitanika.

RAZVIJANJE SAMOSTALNOSTI KOD DJECE U IZVRŠAVANU ŠKOLSKIH OBVEZA

Razvoj je cjeloživotan, višesmjeran proces, ishod interakcije pojedinca i okoline. Svako dijete jedinka je za sebe, ima svoju osobnost, temperament, sposobnosti, potrebe i mogućnosti, te se razvija na svoj način i u svoje vrijeme. Tijekom svog razvoja prolazi kroz niz promjena, razvojnih faza i suočava se s različitim razvojnim zadatcima koje mora svladati uz pomoć roditelja ili samostalno. Jedan od važnijih razvojnih zadataka, usko povezan s razvojem samopouzdanja, jest razvitak samostalnosti.

Razvoj samostalnosti i odgovornosti započinje u ranoj dobi

Kako dijete odrasta tako se postupno razvija i budi njegova želja i izražavanje potrebe za većom samostalnosti tako da želi samostalno raditi stvari koje su odrasli do tada radili za njega, od pospremanja igračaka i odjeće, preko samostalnog hranjenja i odijevanja do polaska u školu i započinjanja rada na samostalnosti izvršavanja školskih obaveza. Roditeljska uloga velika je u svemu pa tako i u poticanju i razvoju ove sposobnosti. Prema prof. socijalne pedagogije Dori Kralj, uloga roditelja u razvoju samostalnosti jest da postupno povećavaju zadatke i obveze djetetu kako ono odrasta uskladjujući ih pri tome s djetetovim mogućnostima, specifičnostima i potrebama. Također ističe kako je važno da roditelji podrže svoje dijete kada primijete da ono želi nešto samostalno napraviti budući da će tako pokazati da imaju povjerenja u njega. Kada dijete uspije nešto napraviti samostalno, osjećat će se vrijedno i uspješno.

Roditelji se znaju pitati, na koje načine mogu potaknuti razvoj samostalnosti kod svoga djeteta

Načini su brojni. Neke od stvari koje roditelji mogu napraviti su: djetetu prilagoditi raspored u kućanstvu, nabaviti igračke prikladne za njegovu dob, potaknuti ga da sudjeluje u jednostavnijim kućanskim poslovima

(npr. brisanje prašine ili pospremanje kreveta), potaknuti ga da samostalno odlučuje u nekim jednostavnim stvarima, pitati ga za mišljenje kada je u pitanju nešto što se odnosi na njega, poštivati djetetovu odluku kad god je to moguće te razvijati djetetovu samostalnost vlastitim dobrim primjerom.

A što kad je u pitanju samostalnost pri izvršavanju školskih obaveza?

Roditelji nažalost češće znaju svoja očekivanja usmjeriti isključivo na djetetov školski uspjeh, te iz najbolje namjere djetetu znaju učiniti medvjedu uslugu s time što ponekad na sebe preuzmu djetetove obveze tako što mnogo vremena provode u učenju s njime ili čitanju lektire, pišu domaće uratke umjesto djeteta i slično, sve kako bi dijete zaštitili od neuspjeha. Važno je da roditelji imaju realna očekivanja kad je u pitanju školski uspjeh njihovog djeteta te da imaju na umu da je ponekad i potrebno da dijete iskusi neuspjeh budući da je i on prilika za učenje.

Izvrstan školski uspjeh vjerojatnije će se postići uz ispravne navike u izvršavanju školskih obaveza. Prvi korak u osamostaljivanju uključuje pomoć djetetu u izradi domaćeg uratka, ali uz davanje do znanja da ono većinu mora napraviti samo. U sljedećem koraku roditelji bi trebali pustiti dijete da u potpunosti samo piše domaći uradak, dok roditelj sjedi pored djeteta i pruža mu podršku. Nakon toga roditelj bi trebao biti prisutan na početku započinjanja rada, odnosno pri organizaciji izvršavanja obaveza, te na kraju prilikom provjere domaćeg uratka. Na kraju ovog procesa dijete je potpuno samostalno, samostalno se organizira u radu i piše domaći uradak uz roditeljevu eventualnu provjeru napisanog.

Ono što će djetetu također olakšati izvršavanje školskih obaveza jest i stalno mjesto za učenje u kojem dijete neće biti okruženo različitim distraktorima. Dobra organizacija vremena za učenje i pisanje domaćih uradaka također je odlika postignute razine odgovornosti i samostalnosti koja doprinosi osjećaju vrijednosti, uspješnosti i samopouzdanja djeteta. U slučaju loših postupaka i ponašanja u redu je djetetu uputiti kritiku, ali pri tome voditi računa da se kritizira sam postupak, a ne dijete. Dobra suradnja roditelja i škole također je važna za djetetov osjećaj dobrobiti, zadovoljstva sobom, izvršavanjem svojih obaveza, kao i zadovoljstva svojim školskim uspjehom. Stoga, poštovani roditelji i draga djeco, nemojte se ustručavati potražiti pomoć ili savjet stručno - razvojne službe. Naša vrata su Vam uvijek otvorena.

Dora Pavlović, magistra psihologije

PRAVILA I GRANICE U ODGOJU

I.Longo je rekao: *Savršeno roditeljstvo je tvorevina mašte, ona ne postoji, kao što ne postoji savršeno dijete. No roditeljstvo se može učiti.*

Svako dijete, kao i svaki roditelj jedinka su sama za sebe, svatko ima svoju osobnost, temperament, svoje navike, želje i zahtjeve, prema tome ne postoji „prvi način kako odgajati djecu“. Usprkos tome, postoji način kako da odgoj bude lakši i uspješniji. Uspješni roditelji imaju pozitivnu sliku o sebi, strpljivi su i prilagodljivi. Takvi roditelji su pozitivan model svojoj djeci i rado uče nove odgojne vještine i znanja.

Djetetov razvoj je pod snažnim utjecajem njegove okoline

Točnije obitelji, škole, vršnjaka, susjedstva i zajednice. Kako djeca odrastaju njihovo izlaganje višestrukim okruženjima postaje veće. Obitelj predstavlja primarnu zajednicu svakoga čovjeka i predstavlja mjesto za socijalno, emocionalno i bihevioralno učenje za svako dijete. Mislim da bi se većina roditelja složila s time da su pravila i granice pri odrastanju i da su roditelji odgovorni za određivanje i održavanje granica i pravila. U razgovoru s mnogim roditeljima čujemo kako roditelji izražavaju zabrinutost jesu li granice i pravila uopće potrebni i kako ih i koliko primijeniti. Na ta je pitanja teško odgovoriti upravo radi gore navedenog razloga o jedinstvenosti svake osobe. Ovaj put ćemo pokušati odgovoriti na to pitanje predstavljajući odgojni stil za koji stručnjaci smatraju da ima blagotvoran utjecaj na psihosocijalnu prilagodbu djece. Djeca takvih roditelja pokazuju manju upotrebu alkohola i droga, rjeđe devijantno ponašanje, bolji školski uspjeh, dobre odnose s vršnjacima.

U autoritativnom roditeljskom stilu, roditelji postavljaju granice i provode nadzor, ali uz to pokazuju toplinu i ljubav

Roditelj tog tipa osjetljivi su prema svojoj djeci, a istovremeno im postavljaju jasne granice čime održavaju okolinu predvidljivom. Takvi roditelji vode računa o djetetovim osjećajima, objašnjavaju svoje odluke i pitaju dijete za mišljenje. Djeca ovih roditelja su samopouzdana, sigurna u sebe, spremna prihvatići rizik, imaju potrebu za postignućem i visoku samokontrolu.

Psihologinja Tanja Dejanović Šagadin, Psihološki centar Tesa, naglašava kako je važno biti dosljedan roditelj, jasnih granica a opet topao i senzibilan za dijete te nenasilan u odgoju. Poželjno je stoga da nam je kao roditelju žao kad dijete plače, no iznimno je važno

Najvažnije pravilo od svih: budite dosljedni.

Ponašanje uvijek mora imati i posljedicu.

Važno je da su to prirodne posljedice ponašanja i da su djetetu razumljive.

Dajte djeci jednostavna i njima razumljiva objašnjenja.

Kao i u svakoj komunikaciji, kontakt očima je vrlo bitan.

Nemojte moliti već recite. Na primjer ako kažete "Hoćeš li kupiti odjeću?" postoji mogućnost da će nastati svađa.

Stara je izreka da je ponavljanje majka prirode, zato budite uporni.

Pokažite djeci svoje osjećaje, ne omalovažavajte, roditelji moraju biti kao jedno te pružite svojim ponašanjem primjer.

I za kraj, uspostavite rutinu.

izbalansirati je li za dijete korisnije da ga se u tom trenutku pusti da se isplače (ili izdere ako je ljuto) ili mu moramo priskočiti u pomoć. To ćemo postići ako svoje emocije znamo držati pod kontrolom i da ih primjereno izražavamo.

Isto tako psihologinja Dejanović Šagadin daje par savjeta koji mogu pomoći roditeljima:

Također, treba naglasiti da se u komunikaciji s djecom treba fizički spustiti na njihovu razinu (čučnuti i gledati ih u oči kao i uspostaviti fizički kontakt) te ne koristiti zapovjedni ton.

Ukoliko se osjećate nesigurni u svoj odgoj ili se osjećate nemoćnima, ne sramite se potražiti pomoć. Stručna razvojna služba škole uvijek ima otvorena svoja vrata.

Ana Ljubić Arbanasin, mag. socijalni pedagog

EKO

Izvješće o sajmu

Kad je došlo proljeće učenici PŠ Močići su odlučili sudjelovati na Proljetnom sajmu.

Tjedan dana prije sajma izrađivali smo ukrase, stalke za olovke, kartice sa sličicama i kapice s lavandom. Na Cyjetnicu smo se okupili ujutro u 9:00 h u Čilipima ispred crkve Svetog Nikole. Pridružili su nam se i učenici 4.r PŠ Čilipi. Oni su prodavali sadnice i šeširiće od lavande. Postavili smo sve za sajam i započeli naš mali posao. U početku nam nije dobro išlo, ali kad smo se opustili privlačili smo gospodu i djecu. Uz malo truda pričali smo i s Englezima.

Nakon sajma smo se u školi dogovarali u što bismo mogli uložiti novac.

Prijedlozi su bili sjajni, kao na primjer pomoći siromašnoj djeci, nove strunjače, nove lopte, alati za vrt i još puno toga. Na sajmu je bilo sjajno. Bilo je super pričati s Englezima i biti prodavač. Jako smo se potrudili!

Marta Vujica i Ivan Senjo 4.r

EKO

Naš vrt u proljeće

Dok se prve zrake sunca presijavaju na nebu, ptice plešu i pjevaju pjesme. Plavo nebo bez oblaka im je dom. Visoka stabla dodiruju nebo. Na njima više nema cvjetova samo zeleni listovi s bubamarama.

Mala zelena travica, s malo prozirne rose raste pokraj cvijeća sa šarenim laticama, velikim stabljikama i malim žutim prašnicima. Stare ruže cvjetaju s oštrim trnjem. Biljke dišu. Možeš ih čuti kako se smiju i vesele proljeću. Zmije se bude, a pčele već lete oko cvijeća. Lagani mali vjetrić njiše stabla i potiče cvijeće na ples. Sve se probudilo. Sve je čarobno u Proljeće.

Marta Vujica 4.r

U subotu 23. ožujka 2019. godine u Splitu je održano Prvenstvo Republike Hrvatske u judu za djecu do 14 godina. Brat i sestra Obradović postigli su iznimne rezultate te osvojili dvije državne medalje, zlato i srebro. Dora je osvojila zlato i time postala prvakinja Hrvatske u kategoriji do 32 kg, a Orsat je osvojio srebro i postao viceprvak Hrvatske u kategoriji do 30 kg.

Čime se vas dvoje bavite u slobodno vrijeme?

Dora: Judom, plesom i klavirom.

Orsat: Judom i igricama.

Kako stižete obaviti sve svoje obaveze uz školu?

Orsat: jednostavno stignemo.

Koje od tih slobodnih aktivnosti najviše volite?

Dora: Ples!

Orsat: Judo.

Nedavno ste postigli lijepo rezultate u judu. Jeste nagradu dobili oboje ili kako?

Dora: Pa postoje vam muška i ženska kategorija. Ja sam bila u ženskoj do 32 kila, a Orsat u muškoj do 30.

Kad je to bilo i kako se zove to natjecanje?

Orsat: Bilo je 23. 3., a zove se Državno natjecanje u judu za dječake i djevojčice do 14 godina.

I što ste vas dvoje osvojili na tom natjecanju?

Dora: Ja sam prvo mjesto u Hrvatskoj.

Orsat: A ja drugo.

Pa to je velika stvar, brat i sestra osvojili prvo i drugo mjesto u judu u Hrvatskoj. Možete biti jako ponosni na sebe i svoj uspjeh.

Kako ste se osjećali kada ste to osvojili? Koga ste prvo nazvali da javite svoj uspjeh?

Dora: Mama i tata su bili s nama, a ja sam odmah javila

najboljoj prijateljici Marti.

Orsat: Nisam javio nikome, svi su znali kad sam došao u školu.

Imate li neki hobи?

Orsat: Igram igrice, a najdraža igrica mi je Fortnite.

Dora: Meni je najdraži ples.

Dora, ti i s plesom ideš na nekakva natjecanja. Možeš li nam reći nešto više o tome?

Dora: Da, idemo na natjecanja. Zadnje smo išli u Budvu i osvojili smo tamo 4 prva mjesta u različitim kategorijama.

Zašto ste u početku uopće izabrali trenirati judo?

Dora: Meni je prvo bio stariji brat krenuo i onda sam i ja htjela.

Orsat: Ja sam se upisao jer

mi se to učinio dobar sport.

A možete li nam malo pojasniti što je to uopće judo?

Orsat: To vam je borilačka vještina iz Japana, ona vas nauči kako se obraniti.

Možete li nam malo bolje objasniti pojase, što je sastavni dio odjeće judaša?

Orsat: Ako treniraš godinu dana, onda trebaš polagati za pojase, i trebaš imati određene godine da bi npr. dobio plavi pojaz i tako dalje.

Dora: Postoji bijeli pojaz, bijelo žuti, žuti, žuto narančasti, narančasti, narančasto zeleni, zeleni, plavi, smeđi i crni.

Za plavi, smeđi i crni moraš imati određene godine.

Koji pojas vi sad imate?

Orsat: Ja ču sad brzo polagati za zeleni.

Dora: Ja sam isto trebala polagati za zeleni, ali sam se bila ispisala pa sad polažem za narančasti.

Znači, pojas ne ovisi o tome koliko ste uspješni nego koliko godina imate da biste za njega mogli polagati. Sad mi je jasno.

Dora, koje plesove ti u plesnoj grupi treniraš?

Dora: Treniram u plesnoj grupi Lazareti, a plesova ima dosta: akro, lirik, modern group i drugi, sve zavisi u koji nas trenerica stavi.

A koji je tebi najdraži?

Akro, to su plesovi s akrobacijama.

Stignete li se igrati?

Orsat: Stignemo, kad ima prijatelja vani, ja izađem i igram se vani, a ako ih nema uđem i igram Fortnite.

Kako planirate provesti svoje predstojeće ljetne praznike?

Dora: Kupanje s prijateljima.

Tko vam je najveća podrška u svim tim izvannastavnim aktivnostima i općenito u životu?

Dora: Mama.

Orsat: Meni su najveća podrška mama i tata.

Judašice u Vinkovcima

Na završnici Državnog prvenstva školskih sportskih društava Republike Hrvatske u Vinkovcima ekipa učenica naše škole u judu osvojila je peto mjesto.

Ekipu su vodili trener Matko Klarić i Nataša Pećar, učiteljica TZK naše škole. Roditelji također nisu propustili biti u pratičnji naših judašica.

U pojedinačnim borbama Antonija Đurković izborila je 1. mjesto, Petra Đurković i Mihaela Baule 2., a Mara Bagoje je postigla 3. mjesto.

Dnevnik jedne osmašice

Utorak 07. svibnja

U ruksak sam spremila još mobitel, punjač i osobnu kartu, stavila ga na leđa i u ruku zgrabila ručku svog kovčega. Bila sam spremna. Pogledala sam tatu koji je ispijao zadnje gutljaje kave u nadi da će ga razbudit. Ipak je bilo 4 i po ujutro. Shvatila sam da imam još minutu vremena pa sam zbacila sa sebe prtljagu i otrčala u roditeljsku sobu zagrliti mamu koja je još spavala iako smo se sinoć grlile i pozdravljale pola sata. Rekla sam joj : "Sretan ostanak". Ona se nasmijala i kroz san promrmljala: "Što me budiš, svjetski putniče?".

Tako smo, u praskozorje dana, tata i ja napustili kuću. Putem do aerodroma „skupili“ smo moju prijateljicu Marinu i za mene je naše prvo zajedničko putovanje počelo.

Adrenalin koji je kolao našim žilama, bezbroj prebrojavanja i pitanja što smo zaboravili učinilo je da vrijeme do polijetanja prođe brzo. Letom broj OU 0661 u Zagreb, glavni grad Hrvatske stigli smo za 40 minuta ugodnog leta.

Autobus, koji je po obećanjima agencije trebao biti prijevozno sredstvo visoke kategorije, od svega obećanog imao je samo klimu koja je upuhivala vrući zrak u i onako zagušljiv prostor. Naša vodička Dajana nije mogla zagrijati atmosferu svojim šalama koje ne bi nasmijale ni učenike na početku osmogodišnjeg školovanja. Nama „mučenicima, pardon, učenicima“, svaka njena nova opaska postajala je predmet sprndje. Dojam koji smo odmah na početku stekli o njoj nije budio želju za slušanjem pa je dobar dio puta nitko nije doživljavao. Šteta.

Kroz smijeh i zabavu obavili smo panoramski obilazak grada. Zgrada HRT, dvorana Vatroslava Lisinskog, muzej moderne umjetnosti. Bezbroj širokih i velikih ulica i raskrižja sa semaforima. Iskricali smo se u blizini najvećeg trga u gradu na kojem je

bio postavljen kip banu Josipu Jelačiću pa je i trg nosio njegovo ime. Konj na kojem je jahao imao je jednu nogu podignutu u zrak što je bio znak da je konjanik podlegao ranama zadobivenima u borbi iako sam na internetu pročitala da je ban umro od uznapredovanog sifilisa?!? Razgled grada počeli smo od katedrale koja nosi ime Uznesenja Blažene Djevice Marije i svetih Stjepana i Ladislava. Kao i njeno ime, najveći je to sakralni spomenik u domovini građen u gotičkom stilu. Stalno se obnavlja.

Popeli smo se tako na Gornji grad koji stvarno odiše nekim starim romantičnim i burnim vremenima. Kaptol,

Kamenita vrata u kojim je smještena slika Majke Božje. U velikom požaru 1731. god. samo ta slika nije izgorjela pa je s razlogom postala zaštitnica grada Zagreba. Tunel Grič, dug 350 m bio bi zanimljiv da je izgrađen u vremenima koje u svojim romanima opisuje naša poznata spisateljica Marija Jurić Zagorka, čiji kip ukrašava Tkalcicevuu ulicu, ali na žalost, nije. Krvavi most više nije most koji je spajao dva naselja Kaptol i Grič oko kojih je kasnije

nastao Zagreb, već kratka ulica sa suvenirnicama. Kratki pogled na zgrade Sabora i Banskih dvora u kojima je smještena Vlada Republike Hrvatske. Na istoimenom trgu nalazi se crkva sv. Marka u koju opet nisam uspjela ući. Ta crkva mi zbog njenih vječno zaključanih vrata postaje sve tajanstvenija. Možda jednog dana. S brežuljaka smo se spustili, kako Zagrepčani kažu „uspinjačom“, cijelih 60 m. Bilo nam je malo nelogično pa smo se šalili da se vozimo „nispinjačom“.

Već pomalo gladni, uz zvukove hrapavog Thompsonovog glasa odvezli smo se do Jankomira gdje je bio smješten naš hotel. Na brzinu smo ručali, a samo hrabri su napustili hotel siti.

Čimpanze u zoološkom vrtu Maksimir dočekale su nas raširenih ruku. Valjda znaju kad dolaze budale koje im daju hranu i gazirana pića, iako je to strogo zabranjeno. Nakon majmuna koji sami znaju otvorit bocu Coca Cole i strusit pola litre tekućine u sekundi, zabavu smo našli gledajući morske lavove.

Sve te životinje, stanari ovog prekrasnog vrta ipak žive u zatočeništvu i osobno, zoološke vrtove podržavam samo kao utočišta ranjenim i rano napuštenim životinjama koje se ne bi same snašle u svom prirodnom okruženju.

U Tehničkom muzeju se stvarno ima što vidjeti. Tisuće eksponata ljudskog dostignuća kroz povijest, planetarij i vjerna replika rudnika budile su našu maštu i postajali smo sve bučniji. Tad su već profesori pokušavali obuzdat našu razdraganost prijetnjama da će nas u sobe smjestiti po abecednom redu. Od same pomisli da neću spavati s Marinom i Lukrecijom me hvatala jeza. Pa radi toga sam najviše i pošla na ovaj put. Zdravi razum mi je govorio da profesor Denis to nikad ne bi napravio. Muzej iluzija je također zanimljivo iskustvo gdje posumnjate u svoja osjetila, a mi smo već i bez tog muzeja sumnjali u naša. Mislili smo da smo umorni...ali pri dolasku u hotel, koji je bio sasvim OK, uslijedio je stampedo po hodnicima.

Tražile su se bolje modne kombinacije u tuđim koferima, šminka, pegle za kosu dok je u našoj sobi vladao zakon: „Niđe nije preša.“

U disco smo došli puni očekivanja i želje za zabavom, ali je atmosfera bila grobna. Naši profesori su poput najboljih specijalaca budnim okom čuvali podij i svaki naš pokret. Nitko od nas nije htio prvi zaplesati. Bilo nam je valjda neugodno pred njima pa smo se povukli u svoje sobe. Svaki pokušaj nalaženja ekipica po sobama je u startu bio otkriven i zabranjen. Nekima od nas su oduzete kartice za otključavanje sobnih vrata. Sva sreća da smo odmah pri ulasku zaključali karticu u sobi pa smo na recepciji tražili kopiju. Shvatili smo da su nam kasni noćni sati i njihov umor jedini saveznici pa smo pričekali. U jedan poslije ponoći, kad je zrak bio čist, a razna obuća čuvala da se vrata pojedinih soba ne zatvore, razmiljeli smo se po sobama kao miševi. Bilo je

zabavno do suza, baš zato jer je bilo zabranjeno.

Srijeda, 08. svibnja

Srijedu smo započeli izletom do grada Varaždina. Stari grad, bijela građevina s okruglim kulama, crkva sv. Nikole, katedrala i zanimljivo groblje, glavne su znamenitosti ovog baroknog grada. Okrijepili smo se kavom, sladoledom pa ručkom. Da, baš tim redom i mogu reći da nije loše.

Smijala sam se kao luda kad je netko od nas, vidjevši ružnu modernu građevinu hotela Trakošćan, viknuo: "Ne'š ti dvorca!" Jezero u podnožju brdača odisalo je čistoćom i mirom, a uspon do vrha, gdje je bio smješten dvorac, bio je

naporan, ali isplativ. Dvorac je u potpunosti obnovljen i stvara potpun dojam srednjovjekovnog života. Uvršten je među 12 najljepših dvoraca Evrope. Od 13. st. bio je vlasništvo mnogih feudalnih gospodara sve do 1944. kad su zadnji vlasnici, obitelj Drašković bili protjerani u Austriju, a dvorac nacionaliziran. Ta nacionalizacija mi nikad neće biti jasna.

Krapinski čovjek. Na lokalitetu Hušnjakovo, kraj Krapine, u periodu od 1899. do 1905., znanstvenik Dragutin Kramberger našao je 900 ljudskih fosilnih kostiju, brojno kameni posuđe iz razdoblja paleolitika i fosilne ostatke mnogih životinja starih oko 130 000 godina. To je najpoznatije svjetsko neandertalsko nalazište i muzej koji je otvoren

2010. god. u svom postavu kvalitetno prikazuje evolucijski tijek čovjeka od ledenog doba do danas.

Dan smo priveli kraju u shopping centru City One gdje smo se naoružali grickalicama i boćicama vode. U Zagrebu voda nije slatka kao ova naša, domaća.

Ida Mihaica, 8. razred

Četvrtak, 09. svibnja

Tog jutra ruka me jako boljela. Od uzbuđenja sam zaboravila piti tablete koje mi je dala doktorica. Izrada licitarskog srca, najpoznatijeg suvenira Hrvatskog zagorja, lijevom rukom bila je više nego smiješna. Dok su se drugi hvalili savršenim uradcima, moje je izgledalo kao rastopljeni sladoled. Marija Bistrica je veliko marijansko svetište. Kip Majke Božje je zbog opasnosti od Turaka bio zazidan u jedan prozor i nakon što je ponovo pronađen, postao je predmet štovanja mnogih hodočasnika. Nakon što sam se osježila čajem u jednom kafiću, bila sam spremna za Tuheljske toplice. Cijelo popodne smo proveli kupajući se i zabavljajući se na bazenima. Unutarnji, vanjski, vrući, hladni, veliki, mali. Tobogan na kojem sam laktom slučajno udarila Josipa bio je više nego zabavan. Ne udarac, nego tobogan. Nakon proživljenih vratolomija u termalnim bazenima, bili smo više nego umorni i gladni. Hrana u hotelu je bila dno gastronomije i neprijatelj naših nepca pa smo se poslužili blagodatima današnje tehnologije i ponudom velegrada, naručivši pizze internetom. Preuzimanje pizza na recepciji hotela na kojoj su se zadržali profesori je bila prava pustolovina. Trčanje po hotelu sa četiri kartona punih mirisnog tjestesa s rastopljenim sirom pretvorilo je moj želudac u razularenog tigra. Gore- dolje liftom, hodnikom na kojem vreba pedagoginja, trčala sam valjda svoje najbolje vrijeme sprinta. Napokon... griz pun nade i naglo triježnjenje od najgore pizze na svijetu. Imala je okus po davnini, hladna i sparušena.

Večer je završila u discu, opušteno i veselo.

Zadnji dan, petak, 10. svibnja

Kako smo noć prije zaspali čekajući ono vrijeme šuljanja i zabranjenog druženja po sobama, nismo se stigle ni spakirati ni pospremiti sobu. Marina je tražila čak dvije svoje jakne po okolnim sobama i jutro je počelo stresno. Kasnile smo. Limenke i boce sokova i vode ležale su svud naokolo. Kartoni napola pojedenih pizza bili su zadnje što sam vidjela izletjevši iz sobe. Naravno, profesor Denis je to prokomentirao s punim pravom... ali, mladost - ludost rekla bi moja mama.

Povratak autobusom, odnosno vožnja prema Nacionalnom parku Krka bila je mirna. Valjda nas je slomilo ovih par dana akcije pa smo svi spavalici kao bebe. Kroz trepavice sam vidjela profesora Denisa kako nas snima dok spavamo. I on se zna zabaviti.

Svježina vode i bogatstvo zelenih i plavih boja Nacionalnog parka Krka u trenu nas je razbudilo. Siti i odmorni, pješačili smo prelijepim stazama i divili se krajoliku. Rijeka Krka je prirodni i krški fenomen. Sedrene barijere preko kojih se prelivaju slapovi su vrijednost koju moramo sačuvati pod svaku cijenu.

Po povratku kući, roditeljima sam pričala o svemu i svačemu što smo doživjeli. Shvativši da nikad nisu posjetili ovu destinaciju odlučila sam ih nagovoriti da je zajedno posjetimo. Možda se već ovog ljeta okupam u rijeci Krki u blizini Skradinskog buka.

ŠKOLA U PRIRODI

U svibnju smo posjetili Liku i Gorski kotar. U sedam ujutro smo se okupili na stanici u Cavtatu i uputili se autobusom u Gorske krajeve. Vodič nas je u autobusu nasmijavao i putovanje učinio još boljim.

U Rastokama smo vidjeli dvije rijeke Slunjčicu i Koranu. Posjetili smo mlin i krasne slapove. Nakon sat vremena vožnje stigli smo u Ogulin gdje se nalazio naš hotel Frankopan.

Nakon večere i zabave svi smo pošli na spavanje. Drugi dan smo obišli NP Risnjak, gdje smo naučili o životu risa i raznim bolestima koje napadaju drveća. U Lokvama smo posjetili šumu Golubinjak i Ledenu špilju. Posjetili smo Fužine i vidjeli jelene i srne.

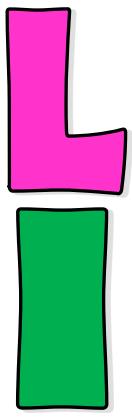
Navečer smo u hotelu imali Noć magičnih trikova i kviz znanja. Treći smo dan u Muzeju šumarstva i Kući Velebita vidjeli kako su ljudi u prošlosti živjeli na planini. U Kuterevu smo obišli utočište medvjeda, ali je taj dan padala kiša pa su i medvjedi bili mokri. Posjetili smo Ivaninu kuću bajki, sve je bilo šareno i čudnovato. Pogađali smo likove iz bajki i slušali bajke. Obišli smo grad Ogulin i slušali o Crkvi svetog Križa i legende o

planini Klek. U sirani Runolist gledali smo kako se proizvodi sir, a u Majerovom mlinu kako se melje brašno. Sutradan smo se spakirali i krenuli u obiteljsku pilanu gdje smo naučili kako drvo postaje kvalitetnije. U muzeju Nikole Tesle smo naučili nešto više o njegovom životu i onome što je izumio. Osim muzeja Nikole Tesle, posjetili smo i muzej Sinjske alke, gledali smo film i slušali o sinjskoj alkici. Nakon toga smo nastavili put do Cavitata i stigli doma u devet sati navečer.

U Gorskem kotaru nam je bilo fantastično i nadam se da će i drugima biti tako.

Marta Vujica 4.r PŠ Močići

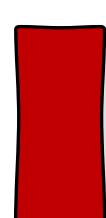
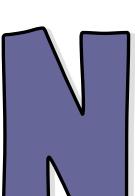
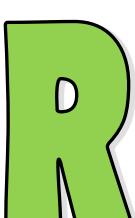
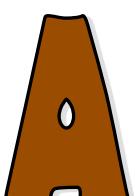
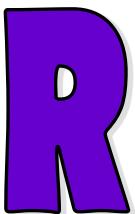
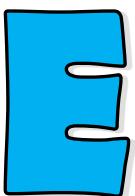
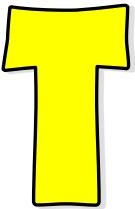
Let ptica

U Cavatu lijepe, slatke ptice lete u jatu kad je lijep, sunčan i dobar dan. Lete jedna za drugom kao da se igraju lovice.

Svaki dan ih vidim kroz prozor svoje sobe. One lete čak i u prelijepim oblicima. Nekad začuđenišetači zastanu da ih vide.

One mogu napraviti trokut, krug, pravokutnik i još svakakve oblike. Nekad su neuredno raštrkane po prostranom nebu. Često se odmaraju na Mrkanu i Bobari pa nastavljaju svoj božanstveni let.

Ja jako volim cavitatske ptice.

Cvijeta Kolić 4. razred

Ljubav mi je zakucala na vrata

Sjećam se toga dana kad su je roditelji prvi put doveli u kuću.

Pogledao sam je, ali je spavala.

Osjećao sam se lijepo kad sam je prvi put ugledao. Bila je jako slatka i umiljata. Imala je okruglu glavu, plave oči i sitna crvena usta. Bio sam jako sretan dok sam je gledao. To je moja sestra Ana. Dok je bila mala često je plakala, a sad je stalno nasmijana.

Volim se igrati s njom, nekad je nahraniti i uspavati.

Voljet će je jako sve više i više.

Luko Vezilić, 2. razred

Sunce nad mojom domovinom

Sunce vječno sja
đe sam rođen ja.

Tu je moje sve.

Tu su moje Konavle.

Ujutro kad se probudim ja,
u sobi mi sunce sja.
Tu je moja sreća sva.
Tu je moja domovina.

Ivan Senjo 4. razred

Put do zvijezda

Kad mi krila narastu
letjet će visoko.

Moje će oko
vidjeti sve novo.

Glumit će, letjet će.

Nebo dodirnuti.

Svijet obići.
Na dohvrat ruke
zvijezde će mi biti.

I tako
sve će proći glatko.

Zvijezde će dohvatići,
svijet dodirnuti.

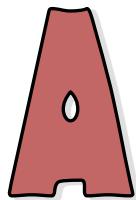
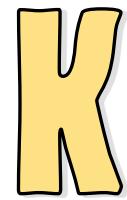
Marta Vujica 4. razred

20 dana dobrote

Učenici četvrtih razreda OŠ Cavtat sudjelovali su u projektu „20 dana dobrote“. Taj projekt radilo je jako puno učenika u cijeloj Hrvatskoj.

Bilo je zabavnih, brižnih i zanimljivih dana. Najdraži dani bili su nam: Dan smijeha i zagrljaja, Dan plesa, Dan crtanih filmova i Dan društvenih igara. Najteže nam je bilo smisliti aktivnosti. U početku smo se bunili, ali na kraju nam se svidjelo. Dan društvenih igara bio je zabavan jer su svi donijeli neku igru.

Voljeli bi sudjelovati u još puno takvih projekata.

Moderna bajka

U velikom bučnom gradu živjela su dobra djeca. Jedno popodne netko im je ukrao mobitele. Na mobitel jednog roditelja stigla je SMS poruka. Lopov je tražio 54 000 \$ za vraćanje mobitela. Roditelji su sve prijavili policiji. Pomoću Google pratilice policija je pronašla lopova. On je završio iza rešetaka, a djeca su dobila natrag svoje mobitele.

2. a razred na satu lektire

Ljubav mi je zakucala na vrata

Na igralištu sam ugledao djevojčicu dugе plave kose. Pitao sam je možemo li se skupa igrati. Ona me pogledala, pokupila svoje igračke, uzela moju loptu i pobegla.

Gabrijel Braica, 2. razred

Nika Salatić 4. razred

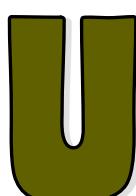
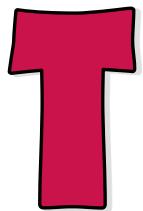
Mara Memed 4. razred

I ja sam Grga Čvarak

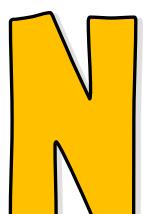
Samo da se zna, na Grgu ljubomorna sam ja.
On vuče kokoši za rep,
On preskače preko zida,
On lastina gnijezda skida.

Znam, znam, to nije lijepa stvar, ali
I on ima svojih zlatnih dana.
On je cijele noći skakao kako bi svojoj majci
Davao aspirina i limunade.

On bi rijeke suza prolio kada bi se
Mili maloj nešto dogodilo.
Vrlo je poznat taj mali Grga Čvarak.
Pa čak je Ratko Zvrko napisao knjigu o
Njegovim vrlinama i manama.

Anja Klečak, 5. razred

Likovni kantun

Petra Jasak, 2. razred

Marija Kanazir, 2. razred

Mihaela Obrvan, 1. a

Kiara Lojić, 1. razred

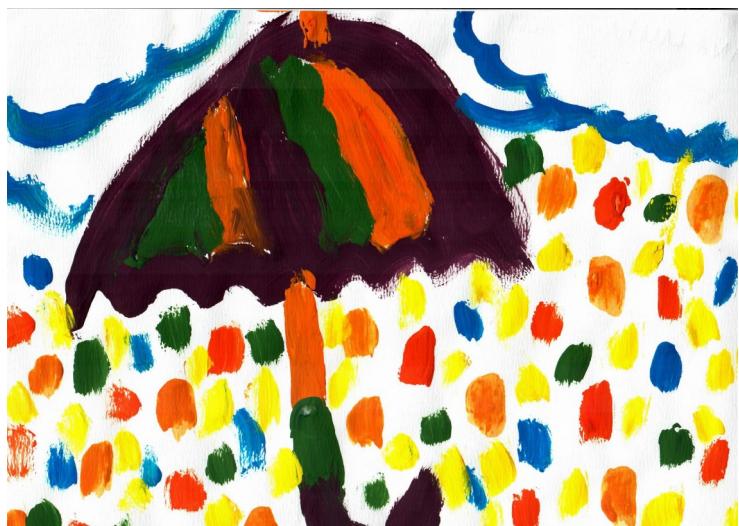
Luka Dimnić , 1. razred

Mihael Žanetić, 1. razred

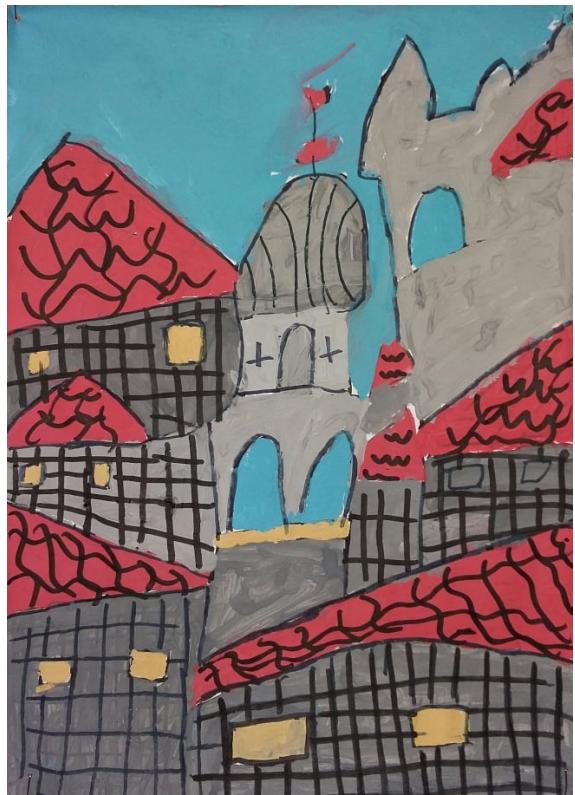
Mara Brautović, 1. razred PŠ Močići

Ana Laura Miletić, 1. razred

Ana Bagoje, 1. razred

Anja Đodo, 3. razred

Petrunjela Fox, 3. razred

Zabavne

MAGARCI

Vraća se Vlaho iz škole pa pita oca:

"Hej tata, prije koliko godina si ti išao u školu?"

"Otprilike dvadeset!" - odgovori otac.

"Onda je sve u redu" — nastavi dječak. "Jer danas je učitelj rekao da je prošlo dvadeset godina otkad je posljednji put video magarca kao što sam ja."

PETICA, AL' ZAMALO

Dolazi mali Perica kući iz škole, pa će roditeljima:

"Danas zamalo da ne dobijem peticu!"

A oni začuđeno:

"Kako zamalo?" Perica: "Pa dobio dečko do mene!"

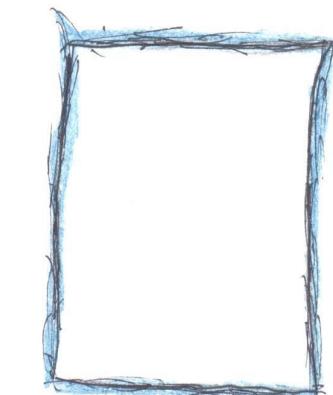
WHY??

Ivica: "Što znači engleska riječ "Why? "

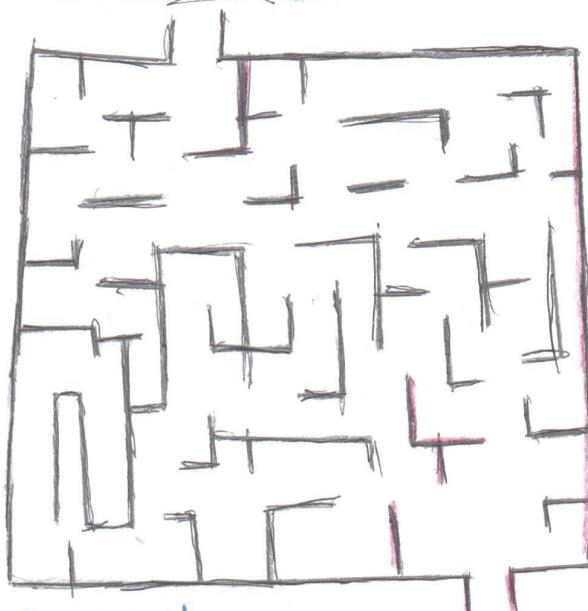
Petra: "Zašto." Ivica: "Ma nemam neki razlog, zanima me tek tako."

RODITELJSKI SASTANAK

Doveo Ivica djeda na roditeljski sastanak, a pita ga učiteljica: "Ivice zašto si doveo djeda na roditeljski sastanak?" A Ivica će: "Zato što jedino on slabo vidi."

Labirint

Pomozi kistu i temperama da prihvati list i oslikaj ga.

ReBull

0

3,4

4

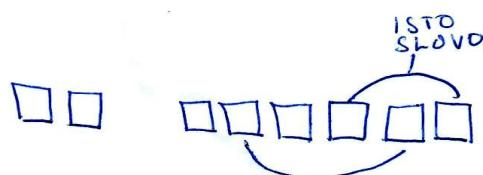
1

5

stranice

O	M	A	R	I	J	A	D	E	R	A	N	J	A	O	O	O	O	B	O
O	O	O	O	V	O	M	A	R	I	S	A	Š	E	P	U	T	O	O	K
O	N	O	O	A	O	O	O	I	V	A	N	A	B	E	Š	K	E	R	A
O	I	P	O	N	I	D	A	L	S	U	M	A	C	I	T	A	K	I	T
O	K	A	R	M	E	N	M	I	L	E	V	I	Ć	O	Š	Ć	P	S	A
Ć	S	U	Q	A	N	A	S	U	M	Ø	&	I	Ć	Š	I	Š	A	Ø	R
I	A	L	Š	R	S	S	S	S	S	Š	Ć	Š	R	Š	Š	X	B	I	N
Š	G	I	Ć	I	R	U	S	E	T	A	K	I	A	Š	Š	Š	L	R	N
U	U	N	Š	Ć	I	V	O	N	U	M	I	Š	A	V	I	C	X	A	A
H	H	A	C	C	C	C	C	C	C	S	N	C	C	C	X	D	R		
A	E	G	C	C	C	C	A	A	A	I	4	0	A	A	A	A	0	A	
L	M	R	A	A	A	A	V	V	V	N	V	V	T	V	V	V	V	V	D
U	D	B	J	J	J	V	V	V	E	V	V	V	A	V	V	T	T	T	I
A	V	I	T	T	T	D	T	T	T	T	T	T	C	T	T	T	T	Ć	N
J	I	E	A	N	T	O	N	I	J	A	M	I	L	I	Ć	I	Ć	T	I
A	Ć	J	E	L	E	N	A	S	U	K	U	R	I	C	A	T	T	Ć	
M	A	R	G	I	T	A	S	O	V	I	Ć	E	V	I	Ć	E	T	A	A
A	A	A	A	A	M	A	R	I	J	A	P	U	Q	I	Ć	A	A	A	
A	J	E	L	E	N	A	V	L	A	H	U	S	I	N	A	A	A	A	T
T	T	P	E	T	R	A	K	U	Š	A	I	R	T	T	T	T	T	T	T

IME NA I PREZIMENA SVIH PROFESORA U ŠKOLI
SU U OSMOSMJERCI KADA IH SVIH NADETE OSTAJE
VELIK NIŽ RIREDANIH SLOVA (PUNO PUTA SE ISTA SLI-
PONAVLJAJU) I DÖBICETE ODGOVOR AKO OD NEKIH OD TII
SLOVA NAPRAVITE RIJEŠENJE

OSMOSMJERKA

